

**DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE BALIES VAN HET
RECHTSGEBIED VAN HET HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL
1^e KAMER
OPENBARE ZITTING VAN 25 APRIL 2017**

Inzake SBT 143

Mr. X, advocaat aan de balie te ..., met kantoor te ...

Verschijnende in persoon en bijgestaan door zijn raadsman **Mr. Y**, kantoor houdende te ...

Op ambtshalve verricht tuchtonderzoek ingesteld door:

De heer **Stafhouder van de Orde van Advocaten** te ...

En na oproeping door

De heer **Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten van de Balies van het
gerechtsgebied van het Hof van Beroep te Brussel**

I. DE PROCEDURE

1. De tuchtprocedure

Per brief van 22 juni 2016 werd **Mr. X** gedagvaard door de Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten bij de zetel van het Hof van Beroep te Brussel om te verschijnen voor de Tuchtraad op 6 september 2016.

De Tuchtraad stelt vast dat aan de termijn van minstens 15 dagen voorzien door art. 459 Ger. W. tussen de oproeping en de zitting is voldaan.

Op verzoek van **Mr. Y** werd de zaak op de zitting van 6 september 2016 uitgesteld naar 22 november 2016 teneinde hem toe te laten schriftelijke besluiten op te stellen.

Vervolgens werd de zaak door de Tuchtraad uitgesteld, naar de zitting van 24 januari 2017, waarop de zaak werd behandeld.

Conform art. 457 Ger. W. werd de procedure in het Nederlands gevoerd.

Mr. X werd door de Tuchtraad ter zitting ondervraagd met betrekking tot de aan hem ten laste gelegde feiten.

Mr. Y legde ter zitting zijn schriftelijke conclusie neer gedateerd 24 januari 2017 en werd gehoord in zijn mondelinge toelichting.

De oorsprong van het tuchtonderzoek gaat terug naar de brief van Stafhouder V van de ... Orde van 13 november 2013, met als bijlage de brief van 5 november 2013 van mevr. R aan Stafhouder V met de melding dat zij een geschil heeft met Mr. B en Mr. X en de tussenkomst van de Stafhouder vraagt om in dit dossier tot een regeling te kunnen komen. Op de brief van mevr. R volgden nog twee rechtstreekse brieven aan de Stafhouder van de Orde, resp. van dhr. G, gedateerd 31 juli 2014, en van dhr. M, zonder datum, maar ontvangen door de Orde van Advocaten bij de Balie te ... op 18 augustus 2014. Ook in deze brieven werd de tussenkomst van de Stafhouder jegens Mr. X gevraagd.

Naar aanleiding van de drie voormelde brieven ontstond er een correspondentie tussen Stafhouder Z en Mr. X omtrent de door de drie voormelde personen gemaakte verwijten aan het adres van Mr. X.

Bij brief van 28 augustus 2014 van Stafhouder Z werd Mr. X geïnformeerd dat jegens hem een tuchtonderzoek werd ingesteld.

Op 22 januari 2015 vond een onderhoud plaats tussen Stafhouder Z, in zijn hoedanigheid van verslaggever, en Mr. X. Het proces-verbaal van dit onderhoud werd aan Mr. X medegedeeld bij brief van 9 maart 2015.

Bij brief van 9 april 2015 werd door Mr. X op deze brief gereageerd zonder echter het proces-verbaal in kwestie voor akkoord te tekenen.

Na verdere correspondentie tussen Stafhouder Z en Mr. X, en ook contacten tussen Stafhouder Z en de Orde van Advocaten bij de Balie te ..., stelde Stafhouder Z op 28 april 2016 zijn verslag op omtrent het door hem gevoerde onderzoek.

Hierop volgend werd op 10 juni 2016 door Stafhouder Q aan de Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten van het Hof van Beroep te Brussel een schrijven gericht met het verzoek Mr. X voor de Tuchtraad op te roepen met als bijlage het volledige dossier inclusief de door Stafhouder Q opgestelde Nota van Verwijzing d.d. 8 juni 2016.

Vervolgens ging op 22 juni 2016 de Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten van de balies van het gerechtsg gebied van het Hof van Beroep te Brussel over tot de dagvaarding van Mr. X om te verschijnen voor de Tuchtraad op de hogervermelde zitting van 6 september 2016.

2. Bespreking van de feiten door de Tuchtraad

Ter zitting werd aan Mr. X gevraagd om uitleg te geven over zijn relatie met Mr. B en wie in dit dossier hij als zijn cliënt had beschouwd. Uit het dossier en de verklaringen van Mr. X blijkt dat hij dhr. E als cliënt beschouwt en dat hij in contact was gekomen met Mr. E via advocaat B. Hij kende Mr. B reeds ettelijke jaren en had met hem samengewerkt in andere dossiers.

Mr. X verklaarde dat hij niet betrokken was geweest bij het opstellen en onderhandelen van de overeenkomsten tussen zijn cliënt dhr. E en de personen die namens de vennootschap P de overeenkomsten in kwestie hadden ondertekend.

Uit het dossier blijkt dat de overeenkomsten in kwestie werden gebruikt door dhr. E om een aantal betalingen te bekomen van derden waaronder de drie personen die zich bij de Stafhouders van respectievelijk de ... en de ... Orde van Advocaten hebben gemeld, te weten mevr. R, de G en dhr. M. De eerste van deze drie overeenkomsten tussen dhr. E en de vennootschap P, te weten de Private Agreement van 10 juni 2011, heeft niet geleid tot enige betaling vanwege derden doch deze overeenkomst, na een amendement nr. 1 van 17 december 2011, werd aangepast en omgezet in een tweede Private Agreement van 17 december 2011 waarin dhr. E melding maakt van het feit dat hij bankinstrumenten van een vooraanstaande Europese bank aangeboden heeft gekregen en deze kunnen dienen ten behoeve van P teneinde de projecten van P te financieren. P wordt in de Private Agreement van 17 december 2011 vertegenwoordigd door twee Griekse individuen die namens P een aantal verbintenissen aangaan jegens dhr. E waaronder deze dat ze hem de nodige fondsen beschikbaar zullen stellen, om de voorafgaandelijke kosten die door dhr. E zouden moeten worden gedragen voor de uitvoering van zijn verplichtingen onder de overeenkomst, te dekken.

In zowel de eerste Private Agreement van 10 juni 2011 als de tweede Private Agreement van 17 december 2011 wordt melding gemaakt van het feit dat de zogenaamde voorafgaandelijke kosten dienen betaald te worden op de Carpa-rekening van Mr. X met volledige identificatie, IBAN en BIC-nummer van de Carpa-rekening van Mr. X en met vermelding dat de betalingen zullen dienen te geschieden met een transactiecode, nl. 201112/P/VAR. Op de vraag die aan Mr. X wordt gesteld door de Tuchtraad waarom dhr. E gebruik heeft willen maken in de twee Private Agreements van en een Carpa-rekening van een Belgische advocaat en waarom de Carpa-rekening van Mr. B niet werd gebruikt, stelt Mr. X enerzijds dat het gebruik van een Carpa-rekening van een advocaat aantoonde aan degenen die de betalingen zullen uitvoeren dat een en ander ernstig en serieus is en anderzijds dat hij door Mr. B werd gevraagd zijn Carpa-rekening ter beschikking te stellen omdat Mr. B als Duitse advocaat, lid van de E-lijst bij de Franse Orde, geen Carpa-rekening kon openen in België.

De derde partijen inclusief de drie personen die zich hebben aangemeld bij de Stafhouder van de Orde van Advocaten bij de Balie te ... die door P of dhr. E werden aangezet om onder verwijzing van de Private Agreement van 17 december 2011 de voorafgaandelijke kosten voor te schieten, dienden de bedragen te storten op de Carpa-rekening van Mr. X en deze betalingen zijn binnengekomen vanaf maart 2012. Mr. X heeft in de ganse operatie die werd afgesloten tussen dhr. E en de vennootschap P en hun vertegenwoordigers geen enkele noemenswaardige rol gehad behoudens het ontvangen van betalingen en uitvoeren van betalingen op instructie van dhr. E. Hij heeft daarbij geen onderzoek verricht naar de juiste oorsprong van de betalingen voor zover de betalende in kwestie maar de juiste transactiecode gebruikten. Hij heeft de betaling conform instructies van dhr. E uitgevoerd zonder enige marginale controle. Hij heeft erelonen aangerekend voor zijn tussenkomst hoewel zijn rol in de dossiers in kwestie geen enkele intellectuele toegevoegde waarde hadden.

Zo werden door Mr. X de binnengekomen gelden gebruikt om betalingen uit te voeren aan diverse partijen zoals Eandis, de Vlaamse Belastingdienst, Belgacom maar ook gerechtsdeurwaarders en Auto voor de aankoop van een wagen en tenslotte eveneens aan Mr. B.

M.a.w. Mr. X heeft van zijn cliënt een mandaat aanvaard dat bestond in de loutere uitvoering van de betalingen conform de wensen van dhr. E, zonder controle of de betalingen wel vielen onder de definitie van *upfront costs*, opgenomen in de Private Agreement van 17 december 2011 en dus uitgaven uitmaakten waarvoor een bevoorschotting werd gevraagd.

3. Tuchtonderzoek

In zijn schriftelijk verslag van 28 april 2016 stelt Stafhouder Z:

"Uit alle elementen blijkt, dat een voorzichtig en diligent advocaat niet kan aannemen dat een dergelijke operatie een juridisch geloofwaardig karakter heeft. Evenmin komen de commerciële en financiële transacties zelfs in hun presentatie als legitiem naar voren. De werkelijke beroepskwaliteiten en geloofwaardigheid van de heer E werden nooit onderzocht. P heeft een kapitaal van 1000 pond en kan niet eens zelf de gevraagde "werkprovisie" storten.

Ieder voorzichtig, diligent en aandachtig advocaat zou verder vastgesteld hebben: (i) dat de betalingen op de rekening derden van Mr. X niet voorkwamen, minstens gedeeltelijk, van P of van zijn dirigenten, wat de aandacht van de betrokken advocaat diende te trekken; (ii) dat de gegeven opdracht betalingen aan derden over een lange termijn door dhr. E niet verzoenbaar was met de uitdrukkelijke beoogde doelstellingen en het beoogde gebruik in de overeenkomsten van 10 juni 2011 en 17 december 2011 (art. 1(5)).

Een advocaat is niet gerechtigd zijn medewerking te verlenen aan kennelijk onrechtmatige overeenkomsten, minstens aan overeenkomsten die bij een eerste oogopslag een onregelmatig karakter of ongeloofwaardig karakter lijken te hebben.

Art. 455 Ger. W. geeft de Raad van de Orde de opdracht "om de eer van de Orde van Advocaten op te houden en de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen, te handhaven".

Aan de tuchtraden en de Tuchtraad van Beroep draagt art. 456 Ger. W. de taak om de inbreuken op dezelfde beginselen en de reglementen te bestraffen. Het gaat, zoals de plichten van de eedformule in art. 429, lid 2 Ger. W., om open normen.

De ratio legis van de ambtseed zoals omschreven in art. 429, 2 van het Ger. W. houdt in dat de advocaat zich dient te onthouden om een cliënt bij te staan in de redactie van contracten of de realisering van operaties indien hij niet kan geloven, in eer en geweten, dat de betrokken contacten of financiële operaties een legitiem doel nastreven.

De waardigheid in de beroepsuitoefening dient de geloofwaardigheid van de advocaat en de advocatuur te verzekeren. Het feit dat derden een belangrijke geldsom storten op de rekening

van derden van Mr. X betekent dat Mr. X betrokken wordt in de uitvoering van de afgesloten overeenkomsten.

Het feit dat het bedrag wordt gestort op de rekening derden van een advocaat moet bijdragen tot de geloofwaardigheid van de financiële transactie.

Immers, de uitdrukkelijk overeengekomen modaliteiten van de uitvoering van de overeenkomst, nl. dat de gestorte provisie diende om de realisering van de transactie te waarborgen, is een regel die ook door Mr. X in concreto diende nagezien te worden.

Opdrachten van betalingen die kennelijk de private schulden van de meest verschillende aard, over verschillende maanden, van de zogenaamde "financiële consultant" moeten dekken, kunnen volstrekt niet gelezen worden in de vermelde overeenkomsten.

En Mr. X was van deze overeenkomsten goed op de hoogte aangezien hij reeds over een overeenkomst beschikte van 10 juni 2011, die echter onder het refertenummer niet werd uitgevoerd, maar een gelijkwaardige overeenkomst van 17.12.2011 met een ander refertenummer wel degelijk als uitvoerbaar aan de onderschrijvende partijen werd voorgesteld.

Een advocaat moet rechtschapenheid en de loyaliteit eigen aan het beroep naleven. Dit impliceert zowel eerlijkheid als oprechtheid (T. Gent, 16 januari 2013, TAG-219). De rechtschapenheid is een sleutelbegrip in de regels van de advocatuur, het meest fundamentele basisbeginsel ervan (zie Jo Stevens, *Advocatuur, Regels en Deontologie*, Wolters Kluwer, 2015, p. 805, nr. 1073). De rechtschapenheid is het steunpunt van het vertrouwen dat het optreden van de advocaat moet vergezellen. Hij kan onmogelijk medewerking verlenen aan een overeenkomst die niet deugdelijk was. De Balie houdt de sterke hand aan de eerlijkheid van de advocaten in verband met verhandelingen van fondsen van of voor cliënten (Jo Stevens, o.c., p. 807, nr. 1075). Evidente zwaarwichtige inbreuken op de rechtschapenheid, die zich kunnen vereenzelvigen met misdrijven van gemeenrecht van misbruik van vertrouwen, oplichting, ontrouw in het beheer van gelden en verduistering, leiden tot een ernstige aantasting van de goede faam van de Balie en dienen met de zwaarste disciplinaire straffen te worden gesanctioneerd. Het niet afrekenen van de toevertrouwde gelden of er de bestemming niet aan geven die door de cliënt was bepaald, wordt aanzien als een zeer ernstige inbreuk op de rechtschapenheid wat van een advocaat wordt vereist (Jo Stevens, o.c., p. 807, 1075).

Derhalve stelt zich de vraag of de deontologische verplichtingen, nl. de verplichting van waardigheid, rechtschapenheid en loyaliteit om mede te werken aan de uitvoering van een overeenkomst tussen derden waarvan het werkelijke doel onbekend blijft, maar waarbij het is uitgesloten dat er regelmatige economische doelstellingen of andere rechtmatige belangen worden nagestreefd, wel werden nageleefd.

Mr. X heeft actief mede gewerkt aan de realisering van een aantal operaties door betalingen te laten doorvoeren op zijn rekening enerzijds van partijen die naar zijn eigen vaststellingen niet rechtstreeks namens P optraden en anderzijds ten voordele van een ganse reeks partijen die

onmogelijk in verband konden worden gebracht met de normale regelmatige financiële operatie, die zogenaamd werd beoogd.

Dit kon zelfs met een vluchtige oogopslag worden vastgesteld. Een onderzoek of hij niet betrokken werd met een "misbruik van vertrouwen" drong zich op."

Op basis van wat voorafgaat, besloot verslaggever Z als volgt:

"De verslaggever is dan ook van mening dat de medewerking van Mr. X aan de uitvoering van de ingeroepen overeenkomsten (waarvan verschillende redacties worden voorgelegd op verschillende data en niet altijd met dezelfde partijen), niet met de deontologische regels verzoenbaar zijn.

Er is dan ook een ontstellend gebrek aan aandacht en diligentie bij de behandeling van een dossier. Een advocaat kan niet zonder meer zijn rekening derden ter beschikking stellen voor externe contractuele afspraken zonder dat hijzelf de juridische degelijkheid en de goede trouw van de bestaande afspraken en de economische realiteit ervan onderzoekt en waarborgt. Dit is een primaire plicht van rechtschapenheid, diligentie en loyaliteit tegenover de contractpartijen.

Mr. X diende er zich van bewust te zijn of was er zich van bewust dat de betalingen onverzoenbaar waren met de bepalingen van de toe te passen overeenkomst en dat ze van aard waren schade te kunnen toebrengen aan de legitieme belangen van de contractanten die de gelden voorschoten.

Dit betekent dat het risico werd genomen desgevallend beticht of vervolgd te kunnen worden voor deelname aan het begaan van een misdrijf zoals misbruik van vertrouwen of oplichting."

4. Tuchtvervolgning

De stelling van de verslaggever in zijn schriftelijk verslag van 28 april 2016 werd overgenomen door Stafhouder Q in haar Nota van Verwijzing naar de Voorzitter van de Tuchtraad van 8 juni 2016. Stafhouder Q voegt hieraan toe:

"Indien de bedragen gestort op de derdenrekening van Mr. X door de heer E naar eigen goeddunken konden worden aangewend, is er geen aanwijsbare reden waarom ze niet rechtstreeks op rekening van de heer E konden worden overgeschreven.

Artikel III.2.8.2.5 van de Codex Deontologie verplicht de advocaat de derdengelden zo spoedig mogelijk *aan hun bestemming* over te maken. Hij vermeldt daarbij gegevens die *de identificatie van het dossier* mogelijk maken. Aan deze verplichting is in casu niet voldaan.

Indien de heer E de ontvangen betalingen naar eigen goeddunken kon aanwenden, is het onmogelijk om deze bij gebeurlijk uitblijven van de bancaire instrumenten, aan de betalers terug te storten.

Door de betaling van private schulden van de heer E, maakte Mr. X de teruggave van de gestorte bedragen aan de oorspronkelijke storters, voorzien door artikel II.3, tweede lid, van de Agreement of Financial Assistance and Obtaining Bank Instrument (*stuk III.3*) in geval van het niet bekomen van de bancaire instrumenten, onmogelijk.

In het licht van deze gegevens heeft de storting van al deze bedragen op de derdenrekening van een advocaat dan ook geen enkele zinnige betekenis.

Door de tussenschuiven van de derdenrekening van een advocaat werd een schijn van legitimiteit gewekt en werd de ware bestemming van de gelden, zijnde de heer E, voor derden verborgen gehouden."

Omwille van wat voorafgaat besliste de Stafhouder om Mr. X te verwijzen naar de Tuchtraad omwille van:

"1. Inbreuken op de regels inzake het gebruik van de derdenrekening

Oneigenlijk gebruik van zijn derdenrekening (1) door zijn derdenrekening te laten gebruiken voor en door partijen die niet zijn cliënten zijn, (2) door de gelden niet onmiddellijk over te maken aan de bestemming en (3) door bij de betalingen geen vermelding te doen van de gegevens die de identificatie van het dossier mogelijk te maken;

Door handelingen te stellen en betalingen te verrichten die het, in geval van contractuele wanprestatie van de uiteindelijke bestemming, onmogelijk maken om aan de ontvangen bedragen de contractuele bestemming te geven die tussen partijen was overeengekomen, met name de teruggave aan de oorspronkelijke storters.

2. Inbreuken op de regels van de kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid

Door een gebrek aan diligentie aan de dag te leggen door deel te nemen aan verrichtingen waarvan hij de realiteit en legitimiteit niet heeft gecontroleerd,

Door, zonder de raadsman te zijn van één van de betrokken partijen, zijn derdenrekening te laten gebruiken en aldus een schijn van legitimiteit te verlenen aan verrichtingen waarvan hij de realiteit en de regelmatigheid niet heeft gecontroleerd,

Door op te treden voor partijen waarvan hij de legitimiteit niet of onvoldoende heeft gecontroleerd,

Door handelingen te stellen en betalingen te verrichten die het, in geval van contractuele wanprestatie van de uiteindelijke bestemming, onmogelijk maken om aan de ontvangen bedragen de contractuele bestemming te geven die tussen partijen was overeengekomen, met name de teruggave aan de oorspronkelijke storters."

II. IN RECHTE

1. Excepties opgeworpen door Mr. X

1.1. De tuchtvervolging is niet meer ontvankelijk wegens verjaring

Mr. X werpt op dat krachtens art. 474 Ger. W. de tuchtprocedure verjaard zou zijn omdat deze niet is ingesteld binnen een termijn van 12 maanden na ontvangst van een klacht door de tuchtrechtelijke overheid. Mr. X verwijst naar de brief van mevr. R gericht tegen advocaat B die zij op 5 november 2013 stuurde naar Stafhouder V van de ... Orde en die door die laatste werd overgemaakt aan Stafhouder Z per brief van 13 november 2013, en vergelijkt deze met de datum van 10 juni 2016, te weten de datum van het schrijven van Stafhouder Q aan de Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten van de balies van het Rechtsgebied van het Hof van Beroep te Brussel, waarin Stafhouder Q de Voorzitter verzoekt Mr. X voor de Tuchtraad te dagvaarden. Mr. X stelt echter zelf vast dat Stafhouder Z op 28 augustus 2014 de beslissing nam een tuchtonderzoek te openen. Mr. X stelt zich op het standpunt dat de verjaringsperiode van 12 maanden niet enkel geldt voor het opstarten van het tuchtonderzoek maar eveneens voor de tuchtprocedure. Het staat echter voldoende vast dat art. 447 Ger. W. geen verjaringstermijn invoert voor het voeren van het tuchtgeding tegen de advocaat maar enkel voor het instellen van het tuchtonderzoek.

Mr. X verwijst vervolgens stafhouder Z dat hij onvoldoende haast heeft gemaakt bij het voeren van het tuchtonderzoek. Het staat echter vast dat dit dossier bijzonder complex was en hieromtrent eveneens met de Stafhouder van de ... Orde overleg noodzakelijk was.

Het is slechts zodra de Stafhouder op welke wijze dan ook kennis krijgt van de feiten die aanleiding kunnen geven tot een tuchtrechtelijke vervolging, dat de verjaartermijn van 12 maanden begint te lopen waarbinnen het tuchtonderzoek moet worden gestart.

Het argument van Mr. X dat niet enkel het tuchtonderzoek maar eveneens de tuchtprocedure binnen de 12 maanden dient te worden ingesteld, kan niet worden gevolgd. Het staat dan ook vast dat de tuchtprocedure niet is verjaard.

1.2. Salduz en ander schendingen van de rechten van de verdediging

Mr. X verwijst naar het feit dat hij op 22 januari 2015 zou zijn ondervraagd zonder bijstand van een raadsman. Dit zou in strijd zijn, volgens Mr. X, met de Salduzrechtspraak. Het staat nochtans vast dat Mr. X er tijdig werd op gewezen dat hij het recht had om zich te doen bijstaan door een advocaat namelijk vanaf het moment dat hij in kennis werd gesteld dat er een tuchtonderzoek tegen hem werd ingesteld, te weten via de brief van Stafhouder Z op 28 augustus 2014. In deze brief staat vermeld dat Mr. X zich tijdens het onderzoek kan laten bijstaan door een advocaat van zijn keuze doch zich niet kan laten vertegenwoordigen. De verwijzing door Mr. X naar het feit dat, wanneer hij op 22 januari 2015 werd ondervraagd, dit geschiedde zonder bijstand van een raadsman en dit een inbreuk zou uitmaken op de Salduzwetgeving, kan dan ook niet worden gevolgd.

Mr. X klaagt ook het feit aan dat er geen rekening werd gehouden met de aanvullende commentaar die hij gaf op 9 april 2015 en zijn aanbod om ook zijn raadsman alsnog te horen. Op dat ogenblik echter was de ondervraging van Mr. X reeds een feit en was een proces-verbaal opgesteld dat Mr. X echter weigerde te ondertekenen. De brieven van Mr. X als reactie op dit proces-verbaal werden echter wel bij het dossier gevoegd. Hetzelfde geldt voor alle andere stukken die Stafhouder Z in het kader van zijn onderzoek heeft vergaard zoals het rapport van de verslaggever van de ... Orde opgesteld in het kader van het tuchtonderzoek lastens advocaat B.

1.3. Inbreuk op de taalwet in gerechtszaken van 15 juni 1935

Mr. X roept een overtreding in van de taalwet in gerechtszaken van 15 juni 1935 in de mate dat er anderstalige stukken in het tuchtdossier werden opgenomen. Mr. X stelt dat alle stukken in het Nederlands dienden vertaald te worden. Mr. X verwijst naar het feit dat noch de Verslaggever, noch de Stafhouder, noch de Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten van de balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Brussel, noch de leden van de Tuchtraad zouden beschikken over de kennis van het Engels, noodzakelijk om de onvertaalde documenten, in het bijzonder deze opgesteld naar Zwitsers recht, te appreciëren. Mr. X vraagt dan ook dat deze stukken uit de debatten en het beraad van de Tuchtraad zouden worden geweerd.

De Tuchtraad stelt vast dat Mr. X geen enkel argument formuleert waarom volgens hem de taalwet in gerechtszaken van 15 juni 1935 van toepassing zou zijn op het tuchtonderzoek en de tuchtprocedure terwijl de rechtsleer en de rechtspraak (zie Jo Stevens, Advocatuur, regels en deontologie, Wolters Kluwer, 2015, nr. 1545) stellen dat de materie van de tuchtprocedure niet is geregeld door de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

De Tuchtraad heeft vastgesteld dat in haar midden de kennis van de talen in dewelke de niet-Nederlandstalige documenten zijn opgesteld, voldoende aanwezig is, onder meer door universitaire diploma's in die taal, om daarvan op een voor de noden van dit dossier voldoende wijze kennis van te nemen.

Het feit dat documenten naar Zwitsers recht werden opgesteld, neemt niet weg dat de lectuur ervan, wat betreft het voorwerp van huidige tuchtprocedure en in het bijzonder de conform de Private Agreement van 17 december 2011 te bekomen voorfinanciering van voorafgaande kosten, niet de kennis van het Zwitsers recht, dat trouwens geen enkel uitstaan heeft met de onderliggende transactie, vereist.

De Tuchtraad verwierpt dan ook het argument van de overtreding van de taalwet zoals door Mr. X voorgehouden.

1.4. Geen ondertekend proces-verbaal van verhoor

Mr. X stelt dat het proces-verbaal van zijn verhoor van 9 maart 2015 hem niet tegenstelbaar zou zijn nu hij dit document niet heeft ondertekend. Het document in kwestie werd hem wel schriftelijk medegedeeld doch hij weigerde het document voor akkoord te tekenen. Wel werden zijn schriftelijke reacties hierop in het dossier gevoegd. Het is niet noodzakelijk dat het proces-verbaal van verhoor door Mr. X wordt ondertekend om de Tuchtraad toe te laten hiervan kennis te nemen. Er wordt ook vastgesteld dat de inhoud van het proces-verbaal in kwestie in overeenstemming is met wat Mr. X op de zitting van de Tuchtraad heeft verklaard.

Er is dan ook geen reden om het document in kwestie uit de debatten te weren.

1.5. Onvolledig onderzoek

Mr. X stelt dat het onderzoek door Stafhouder Z eenzijdig was en deze laatste niet zocht naar elementen ten ontlasting en bijgevolg niet onpartijdig zou zijn. Zo zou hij niet de cliënt-opdrachtgever (dhr. E) en mevrouw R en de heren G en M hebben ondervraagd. Er worden geen andere verwijten gemaakt dan deze van de niet-ondervraging van bovenvermelde personen. Er bestaat echter geen verplichting voor de Verslaggever om derden te ondervragen wanneer volgens hem dit niet nodig is voor een goed begrip van de zaak. Het argument over het onvolledig onderzoek kan dan ook door de Tuchtraad niet worden weerhouden.

1.6. Procedureschendingen door de Orde

Vooreerst zou het onderzoek uitsluitend à charge, ultra vires en zonder tegenspraak zijn gebeurd en zou er geen regelmatig proces-verbaal van verhoor zijn opgesteld. Hiervoor werd reeds door de Tuchtraad vastgesteld dat deze argumenten niet kunnen worden gevolgd voor de aldaar vermelde redenen. De kritiek van Mr. X op het onderzoek door de rapporteur en op het formuleren door Stafhouder Q van haar opdracht tot tuchtvervolging zijn onjuist nu vaststaat dat de in het proces-verbaal van verhoor en in de opdracht tot dagvaarding vervatte elementen op een duidelijke en coherente wijze werden verwoord resp. door Stafhouder Z en Stafhouder Q en de Tuchtraad hierdoor voldoende werd geïnformeerd en de Tuchtraad in elk geval zelf haar eigen appreciatie van de feiten heeft kunnen maken, onder meer rekening houdende met de door Mr. X gevoerde correspondentie met de Verslaggever en de Stafhouder, de conclusie van zijn raadsman en zijn verklaringen op de zitting van de Tuchtraad.

Verder zouden er procedureschendingen door de Orde zijn gebeurd door gebruik te maken van niet tegenstelbare stukken of stukken opgesteld in een andere taal dan het Nederlands. Ook op deze argumenten van Mr. X werd hierboven reeds geantwoord en dienen geen stukken te worden gewraakt omdat deze niet relevant zouden zijn of Mr. X daartoe geen partij zou zijn. Er is geen reden om documenten waarvan de Tuchtraad vaststelt dat ze nuttig zijn voor haar goed begrip, uit de debatten te weren nu ook vaststaat dat de Tuchtraad in haar midden de nodige kennis heeft om deze documenten op de juiste manier te appreciëren.

2. Beoordeling van de tenlasteleggingen

2.1. Inbreuken op de regels inzake het gebruik van de derdenrekening

Aan Mr. X wordt verweten dat hij, door zijn derdenrekening op verzoek van advocaat B ter beschikking te stellen voor het ontvangen van betalingen die hun oorsprong vinden in een overeenkomst, te weten de Private Agreement van 17 december 2011 tussen dhr. E, die de cliënt is van Mr. X, en vertegenwoordigers van de Engelse onderneming P, zonder echter betrokken te zijn geweest bij het opstellen en onderhandelen van de onderliggende documenten, een oneigenlijk gebruik heeft gemaakt van zijn derdenrekening, nu naast de terbeschikkingstelling van zijn Carpa-rekening voor de onderliggende operatie er geen prestaties van intellectuele aard werden verricht door Mr. X ten behoeve van zijn cliënt. Integendeel moest Mr. X als ervaren advocaat goed beseffen dat, aangezien Mr. B ook tussenkwam voor dhr. E, zijn tussenkomst als tweede advocaat doch beperkt tot het ter beschikking stellen van zijn Carpa-rekening, als doel had, zoals hij het zelf heeft gezegd tijdens zijn ondervraging, om de onderliggende operatie als serieus en ernstig te doen overkomen, wat vervolgens ertoe heeft geleid dat derde partijen vervolgens betalingen hebben uitgevoerd op zijn derdenrekening, ervan uitgaande, conform de overeenkomst, dat deze betalingen enkel zouden geschieden voor de aan de onderliggende operatie nuttige voorafgaandelijke kosten.

Een derdenrekening is inherent verbonden aan de uitoefening door de advocaat van zijn beroep als advocaat en er bestaat geen mogelijkheid voor een advocaat om rekeningen, c.q. zijn Carpa-rekening, ter beschikking te stellen van derden, zoals dit door banken zou kunnen geschieden.

Mr. X had uiteraard zelf goed begrepen dat er eigenlijk geen reden was voor zijn tussenkomst in het onderliggende dossier behoudens voor de terbeschikkingstelling van zijn Carpa-rekening, nu hij zelf stelt dat hij dit enkel maar heeft gedaan omdat Mr. B, als Duits advocaat ingeschreven op de E-lijst, geen Carpa-rekening zou hebben kunnen openen. Mr. X ging, zonder de minste marginale controle omtrent de waarheid van het argument aangevoerd door Mr. B om van de Carpa-rekening van Mr. X gebruik te kunnen maken, over tot het ter beschikking stellen van zijn rekening tegen een honorarium.

Door als aan de onderliggende operatie externe advocaat zijn derdenrekening ter beschikking te stellen, heeft Mr. X aan derde partijen die betalingen hebben uitgevoerd de indruk kunnen wekken dat hun gelden niet vrij zouden worden gegeven aan de heer E behoudens in de mate deze uitgaven dekten die vielen onder de in de onderliggende Private Agreement bepaalde terminologie van voorafgaandelijke kosten teneinde de onderliggende operatie te realiseren.

Door vervolgens zonder de minste marginale controle betalingen uit te voeren op afroep door dhr. E zonder na te kijken of deze wel vielen onder de aan de operatie onderliggende Private Agreement voorziene kwalificatie van voorafgaandelijke kosten, heeft Mr. X het mogelijk gemaakt aan dhr. E om fondsen van derden te gebruiken voor uitgaven die met de onderliggende operatie niets te maken hadden. Door dit alles te doen, heeft Mr. X de bedragen die op zijn derdenrekening kwamen gespolieerd van hun contractuele bestemming die tussen de storter en de ontvanger waren overeengekomen, hetzij ofwel de betaling van de

voorafgaande kosten ofwel de teruggave aan de oorspronkelijke starters. Wat voorafgaat maakt een duidelijke inbreuk uit op de regels inzake het gebruik van de Carpa-rekening.

2.2. Inbreuken op de regels van kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid

Door Mr. X is een ernstig gebrek aan diligentie aan de dag gelegd door deel te nemen, als externe advocaat, aan een operatie waarvoor hij geen enkele intellectuele prestatie heeft verricht en door enkel als tweede advocaat van de heer E zijn Carpa-rekening ter beschikking te stellen, zonder marginale controle over de contractuele bestemming van de ontvangen bedragen en zich slaafs te beperken tot het uitvoeren van betalingen die door dhr. E aan hem werden gevraagd. Daardoor kreeg de onderliggende transactie een schijn van legitimiteit die er niet zou zijn geweest, mochten de betalingen hebben plaatsgevonden op de derdenrekening van Mr. B of op de rekening van dhr. E. Door dit alles te doen heeft Mr. X een inbreuk gepleegd op de regels van kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid die van elke advocaat verwacht wordt.

Ten onrechte roept Mr. X het recht in dat in dit dossier de belangen van beider partijen, zowel zijn cliënt als derde partijen, niet zouden zijn geschonden. Dit argument kan niet worden gevolgd door de Tuchtraad, die vaststelt dat mevrouw R en de heren G, M zich duidelijk op het standpunt hebben gesteld dat zij door de betaling te verrichten op de derdenrekening van Mr. X, denkende dat deze zouden worden aangewend conform de contractuele bepalingen van de onderliggende Private Agreement van 17 december 2011, hierdoor hun geld niet hebben kunnen verhalen op de manier die in de overeenkomst was voorzien of minstens in de overeenkomst werd gesuggereerd namelijk onder de vorm van een terugbetaling vanuit deze derdenrekening.

Ten overvloed doet Mr. X ook nog opmerken dat de Orde een buitengerechtelijke erkenning zou hebben verricht nu in het kader van het tuchtonderzoek, op verzoek van Stafhouder Q, advocaat A werd aangesteld om een derdenrekeningonderzoek te verrichten van de Carpa-rekening van Mr. X en Mr. A in zijn verslag aan de Stafhouder stelde dat er geen verrichtingen hadden plaatsgevonden op de derdenrekening die niet zouden overeenstemmen met de deontologische regels ter zake. Het staat echter vast dat de controle die plaatsvond door Mr. A een gewone controle op het gebied van anti-witwas en gebruik voor eigen rekening van een Carpa-rekening en hield deze geen verband met de feiten die het voorwerp uitmaken van huidige tuchtprocedure. Het is ook niet zo dat de huidige tuchtvervolgung gebaseerd zou zijn op de anti-witwaswetgevinginbreuken, nu dit niet vermeld staat in de onderliggende dagvaarding die op 22 juni 2016 aan Mr. X werd betekend door de Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten van de balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Brussel.

Tenslotte kan de Tuchtraad uiteraard niet ingaan op de problematiek van de schade die volgens de beweringen van Mr. X door de Orde aan hem zou zijn berokkend wegens gebrek aan bevoegdheid van de Tuchtraad dienaangaande.

Rekening houdend met wat voorafgaat, stelt de Tuchtraad vast dat de hierboven vermelde door Mr. X gepleegde feiten een inbreuk uitmaken zowel op de regels inzake het gebruik van de derdenrekening als op de regels van de kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid. De

Tuchtraad houdt echter rekening met het feit dat Mr. X gedurende zijn loopbaan geen tuchtrechtelijk verleden heeft gehad en zich heeft ingezet voor de Orde in zijn hoedanigheid van lid van de Raad van de Orde.

Zo ook houdt de Tuchtraad rekening met het feit dat er eventueel geen kwaadwillig opzet zou zijn geweest in hoofde van Mr. X, zelfs indien zijn houding minstens zeer onzorgvuldig en naïef is geweest. De feiten in kwestie worden door de Tuchtraad als zeer ernstige omschreven maar in de strafmaat zal de Tuchtraad rekening houden met de door Mr. X aangeboden verzachtende omstandigheden.

**Om deze redenen
de Tuchtraad voor Advocaten van de balies van het rechtsgebied van het Hof van
Beroep te Brussel**

gelet op de artikelen 456 e.v. van het Ger. W.,

verklaart de tuchtvervolgning toelaatbaar,

beslissende op tegenspraak en de uitspraak doend in openbare zitting,

verklaart de volgende tenlasteleggingen lastens Mr. X als bewezen:

1. Inbreuken op de regels inzake het gebruik van de derdenrekening

Oneigenlijk gebruik van zijn derdenrekening (1) door zijn derdenrekening te laten gebruiken voor en door partijen die niet zijn cliënten zijn, (2) door de gelden niet onmiddellijk over te maken aan de bestemming en (3) door bij de betalingen geen vermelding te doen van de gegevens die de identificatie van het dossier mogelijk te maken;

Door handelingen te stellen en betalingen te verrichten die het, in geval van contractuele wanprestatie van de uiteindelijke bestemming, onmogelijk maken om aan de ontvangen bedragen de contractuele bestemming te teven die tussen partijen was overeengekomen, met name de teruggave aan de oorspronkelijke storters.

2. Inbreuken op de regels van de kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid

Door een gebrek aan diligentie aan de dag te leggen door deel te nemen aan verrichtingen waarvan hij de realiteit en legitimiteit niet heeft gecontroleerd,

Door, zonder de raadsman te zijn van één van de betrokken partijen, zijn derdenrekening te laten gebruiken en aldus een schijn van legitimiteit te verlenen aan verrichtingen waarvan hij de realiteit en de regelmatigheid niet heeft gecontroleerd,

Door op te treden voor partijen waarvan hij de legitimiteit niet of onvoldoende heeft gecontroleerd,

Door handelingen te stellen en betalingen te verrichten die het, in geval van contractuele wanprestatie van de uiteindelijke bestemming, onmogelijk maken om aan de ontvangen bedragen de contractuele bestemming te geven die tussen partijen was overeengekomen, met name de teruggave aan de oorspronkelijke storters."

Spreekt ten laste van Mr. X de tuchtstraf uit van een schorsing van drie maanden, met uitstel gedurende een periode van drie jaren.

Veroordeelt Mr. X tot terugbetaling aan de Orde van Advocaten te ... van alle kosten die zij heeft blootgesteld in het kader van de instaatstelling van het tuchtdossier, als volgt begroot:

- opening dossier: 50 euro
- aangetekende brieven: 30 euro
- kosten secretariaat: 50 euro

Totaal: - 130 euro

Aldus gewezen en uitgesproken te Brussel op [•] 2017.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

Stafhouder Francine DANS, advocaat te Leuven

Patricia CRAET, advocaat te Brussel

Philip WILLEMYNS, advocaat te Leuven

Eric LAEVEN, advocaat te Brussel

Didier DE VliegHER, advocaat te Brussel

Waren aanwezig bij de behandeling en de uitspraak:

Stafhouder Francine DANS, voornoemd

Mr. Ludwig EVENS, secretaris, advocaat te Leuven